

Inhoudstafel Omslag 31 Davidsfonds + Ziekenzorg

1 A4 foto Bestuur Davidsfonds in actie ongeveer 1990

2 Groepsfoto Ziekenzorg

3

4

5

6 Eucharistieviering Davidsfonds 1995

7 Brochure Davidsfonds Literaire wandeling Lente 2012

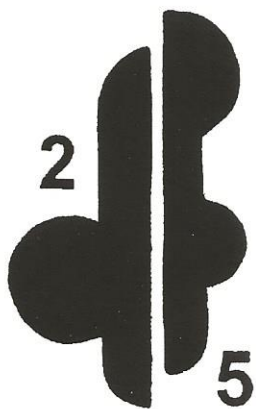

Zichenzorg
in de begin jaren
gesticht in 1985
12 voorzitter
Dhr. Lenné de Lutter-
De Spiegelers
Op de foto R. Lommen is
Dhr. Calmeijn,
en Gregorij o 1982
en Coraale o 1980

DAVIDSFONDS

DROGENBOS

1970 - 1995

drogenbos

Eucharistieviering

18 februari 1995

Lied "De steen"

Bram Vermeulen

Ik heb een steen verlegd in een rivier
op aarde.
Het water gaat er anders dan
voorheen.
De stroom van een rivier hou je niet
tegen.
Het water vindt altijd een weg
omheen.

Misschien eens, gevuld door sneeuw en
regen,
Neemt de rivier mijn kiezel met zich
mee.
Om hem dan glad en rond gesleten
Te laten rusten in de luwte van de zee.

Ik heb een steen verlegd in een rivier
op aarde.
Nu weet ik dat ik nooit zal zijn
vergeten.
Ik leverde bewijs van mijn bestaan.

Omdat door het verleggen van die ene
steen,
de stroom nooit meer dezelfde weg zal
gaan.

Inleiding

Beste vrienden, vooreerst
wens ik jullie in naam van ons jubi-
lerende Davidsfonds van Drogenbos
van harte welkom om samen met ons
in de christelijke geest van onze
beweging eucharistie te vieren.

En vieren is hier wel het
juiste woord want 25 jaar samen wer-
ken met een ganse gemeenschap aan
een Christelijk en Vlaams ideaal is wel
een reden tot vieren.

"Elke dag is een feest" zegt
men wel eens maar wij zouden zeggen:
men kan van elke dag een feest
maken.

1

Feesten is altijd iets vieren,
iets buiten het gewone halen, het in de
belangstelling plaatsen, het eens dub-
bel en dik onderstrepen dat men er
blij om is en dat het ons gelukkig
maakt.

Zoals u daarnet kon horen in
het lied werd ook in Drogenbos een
steen verlegd.

Drogenbos is inderdaad niet
wat het zou geweest zijn zonder 25
jaar Davidsfondswerking. Niet dat wij
de pretentie hebben te zeggen dat wij
het gezicht en het leven van onze
gemeente bepalen, maar wel dat ook
wij een of meerdere stenen hebben
verlegd die de Vlaamse en Christelijke
eigenheid van onze gemeenschap
hebben versterkt.

Wij zijn dan ook gelukkig dat
zoveel mensen hier vandaag bij ons
zijn om samen Jezus, ons voorbeeld, te
danken voor al wat er gedurende deze
25 jaar is gerealiseerd door ons
Davidsfonds in vriendschap, samen-
werking en wederzijds respect.

Moge deze viering ons sterk
maken om verder samen op weg te
gaan en samen verder te werken aan
onze christelijke gemeenschap in een
Drogenbos dat actief deel uitmaakt
van een creatief en welvarend
Vlaanderen.

Schuldbelijdenis

Wij zijn vol van onszelf

Heer, wij zijn rijk aan pretentie:
we denken alles beter te weten, we
menen alles beter te doen, we hebben
meer luxe, we gaan verder op reis, we
geloven soms echt dat we de besten
zijn!

Maar we zijn het niet; we zijn arm
aan liefde.

Maak ons, Heer, eenvoudig en ontvankelijk voor wat echt-goed-zijn is, ware, eerlijke liefde midden het gewone dagelijkse leven.

Help ons zoeken om de ander steeds blij en origineel met een kleine daad te verrassen.

Eer aan God
Openingsgebed

Barmhartige Vader, door Jezus hebt gij ons geleerd geen kwaad met kwaad te vergelden. Schenk ons uw geest van vergevingsgezindheid; want met de maat waarmee wij meten, zullen wij gemeten worden, en als wij zelf anderen van harte vrijspreken, zullen wij ook bij U vrijspraak vinden.

Eerste lezing
Bedelend langs de dorpsweg
Tagore

Ik was gaan bedelen van deur tot deur op de dorpsweg, toen uw gouden wagen als een prachtige droom in de verte verscheen en ik verwonderd dacht wie wel de koning der koningen zou zijn.

Hoog steeg mijn verwachting ik dacht dat mijn kwade dagen nu ten einde waren, en ik zag uit naar giften die ongevraagd zouden gegeven worden, en naar de rijkdommen overal rondgestrooid in het stof.

De wagen hield stil bij mij, uw blik trof mij en gij daalde af met een glimlach.

Nu was het geluk van mijn leven eindelijk gekomen.

Toen hield gij uw rechterhand open en zei: wat hebt gij mij te geven?

Ach, dat was een koninklijke grap, uw handpalm bedelend open te

houden voor een bedelaar.

Bedremmeld en besluiteloos stond ik en nam toen langzaam uit mijn bedelzak een klein, klein korreltje graan en gaf het u.

Maar hoe groot was mijn verrassing, toen ik aan het einde van de dag mijn zak leegschudde op de vloer en een klein, klein korreltje goud vond in de armzalige hoop.

Ik weende bitter, en wenste dat ik het hart zou hebben gehad u mijn ganse bezit te geven.

Wij zijn altijd op krijgen belust, geven slechts een korreltje van onze overvloed, maar God schenkt het ons duizendvoudig terug want in het leven ervaren we reeds de echte vreugde dat ons leven zinvol is en aangenaam om leven.

Lied

*Wie als een god wil leven hier op aarde,
WIE ALS EEN GOD WIL LEVEN
HIER OP AARDE,
hij moet de weg van alle zaad, en zo vindt hij genade*

*EN ZO VINDT HIJ GENADE.
Hij gaat de weg van alle aardse dingen,
HIJ GAAT DE WEG VAN ALLE
AARDSE DINGEN
Hij leeft het lot met hart en ziel van alle stervelingen,
VAN ALLE STERVELINGEN.*

*Hij wordt aan zon en regen prijsgegeven,
HIJ WORDT AAN ZON EN REGEN
PRIJSgegeven,
Het kleinste zaad in weer en wind moet sterven om te leven,
MOET STERVEN OM TE LEVEN.*

De mensen moeten sterven voor
elkander,
**DE MENSEN MOETEN STERVEN
VOOR ELKANDER,**
Het kleinste zaad wordt levend brood,-
zo voedt de een de ander.
ZO VOEDT DE EEN DE ANDER.

En zo heeft onze God zich ook
gedragen,
**EN ZO HEEFT ONZE GOD ZICH
OOK GEDRAGEN,**
en zo is Hij het levend brood voor
iedereen op aarde,
VOOR IEDEREEN OP AARDE.

Evangelie

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:
'Tot u die naar Mij luistert, zeg Ik:
Bemint uw vijanden, doet wel aan die
u haten, zegent hen die u vervloeken
en bidt voor hen die u mishandelen.

Als iemand u op de ene wang slaat,
keer hem dan ook de andere toe;
en als iemand uw mantel van u wil
roven, laat hem dan ook uw kleed.
Geef aan ieder die u iets vraagt,
en als iemand wegneemt wat u toebe-
hoort, eis het dan niet terug.
Zoals gij wilt dat de mensen u
behandelen, zo moet ook gij hen
behandelen.

Als gij bemint wie u beminnen,
wat voor recht op dank hebt gij dan?
Ook de zondaars beminnen wie hen
liefhebben.

Als gij weldoet aan wie u weldaden
bewijzen, wat voor recht op dank hebt
ge dan?

Dat doen de zondaars ook.

Als gij leent aan hen van wie gij hoopt
terug te krijgen, wat voor recht op
dank hebt ge dan?

Ook de zondaars lenen aan zondaars
met de bedoeling evenveel terug te
krijgen.

Neen, bemint uw vijanden, doet goed
en leent uit zonder er op te rekenen
iets terug te krijgen.

Dan zal uw loon groot zijn,
dan zult ge kinderen zijn van de
Allerhoogste, die immers ook goed is
voor de ondankbaren en slechten.

Weest barmhartig, zoals uw Vader
barmhartig is.

Oordeelt niet, dan zult ge niet
geoordeeld worden.

Veroordeelt niet, dan zult ge niet
veroordeeld worden.

Spreekt vrij en gij zult vrijgesproken
worden.

Geeft en u zal gegeven worden: een
goede, gestampde, geschudde en over-
lopende maat zal men u in de schoot
storten.

De maat die gij gebruikt zal men ook
voor u gebruiken.'

U KOMT DE LOF TOE

U HET GEZANG

U ALLE GLORIE

**O VADER-O ZOON-O HEILIGE
GEEST**

IN ALLE EEUWEN DER EEUWEN.

Geloofsbelijdenis

Geloven is weten en doen de woorden
die door de Heer zijn gezegd.

Geloven is dieper indringen in de
alledaagse dingen, dan wat ogen en
oren ervan verstaan.

Geloven is tasten tot de diepste grond
die alles draagt.

Geloven is dit oude leven anders leven,

onder de nieuwe zon en de nieuwe hemel, met het nieuwe hart en de nieuwe geest.

Geloven is zoals ieder mens het waarom op zoveel vragen horen en dragen zonder het antwoord wit op zwart te weten.

Geloven is schreien bij de pijn van de anderen, en de tranen drogen van de kinderen op uw schoot.

Geloven is aanvaarden dat de gang der dagen met alles wat ze verdragen aan verdriet en verblijden wordt geleid door de Vader, die ons zelfs zijn eigen Zoon heeft gegeven.

Geloven is geen ander wonder vragen dan dat van het hart dat rimpelloos simpel is geworden waarin het leven als een lach ligt gevangen.

Geloven is zoals Jezus mens-zijn voor God en de mensen, leven, lijden, sterven, verrijzen, hemelvaartsgaan.

Geloven is ook de kerk uw moeder noemen en u niet ergeren aan rimpels van verouderde vormen.

Geloven is de liefde van God ernstig nemen.

Tom De Fre

Voorbeden

Heer, wij danken U voor dit samen-zijn dat een bezegeling is van 25 jaar samen werken en geloven. Geef ons de moed, de kracht en vooral de vriendschap die nodig zijn om ook in de toekomst de krachten te bundelen om zo samen te werken aan een gemeen-

schap waarin het goed is om leven omdat Gij er voelbaar aanwezig zijt.

Laat ons bidden.

WIJ BIDDEN U, VERHOOR ONS HEER.

Heer, zoveel menselijk leed overspoelt ons dagelijks via de media. Help ons opdat we hier niet te vlug zouden over stappen maar laat het een oproep zijn aan de hele gemeenschap om over te gaan tot een echte solidariteit in woord en daad.

Laat ons bidden.

WIJ BIDDEN U, VERHOOR ONS HEER.

Heer, de maatschappij waarin wij vandaag leven geeft niet veel ruimte meer voor vrijwillige inzet, idealisme of godsdienstige beleving. Uw Naam wordt zelfs misbruikt om oorlogen goed te praten. Laat, Heer de roep van Uw ware boodschap van vriendschap en samenhang steeds luider weerklinken door de belangeloze inzet van zoveel mensen die werken vanuit Uw Geest.

Laat ons bidden.

WIJ BIDDEN U, VERHOOR ONS HEER.

Offerandelied. (ZJ 545).

**WIJ WILLEN SAMEN VIEREN DE DADEN VAN DE HEER,
WIJ WILLEN SAMEN ZITTEN AAN DE TAFEL VAN DE HEER.**

1. Door de vlakten van het leven, hebt Gij, Heer, uw volk geleid,

Om dat volk een land te geven door uw goedheid voorbereid.

2. Op de velden deedt Gij groeien tarwe voor uw godlijk Brood;

Druivenranken liet Gij bloeien voor het Bloed dat Gij vergoot.

3. Opdat wij met U verbonden zouden zijn tot in de dood,

Hebt Gij werkers uitgezonden met de druiven en het brood.

Gebed over de gaven.

Heer, brood en wijn op deze tafel, samen met de bereidwilligheid van ons hart, zijn het antwoord op uw uitnodiging. Schenk ons uw heilige Geest, zodat wij de woorden van uw Zoon steeds beter kunnen, beleven, elkaar kunnen beminnen en vergeven. Door Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. AMEN.

Eucharistisch Gebed.

De Heer zij met u.

EN MET UW GEEST.

Verheft uw hart.

WIJ ZIJN MET ONS HART BIJ DE HEER.

Brengen wij dank aan de Heer onze God.

HIJ IS ONZE DANKBAARHEID WAARDIG.

God, onze Vader, wij danken U dat wij als mensen mogen leven in deze tijd, op deze aarde.

Wij danken U voor al wat leeft: voor de schoonheid van de schepping, voor de talenten die wij van U ontvangen, voor het levensgeluk dat wij mogen ervaren.

Wij danken U voor allen die ons helpen, voor het vertrouwen en de gebor-

genheid ons geschonken door medemenssen, voor de goedheid en de liefde van hen die bij ons blijven in moeilijke dagen.

Ook danken wij U dat wij hier bij U mogen samenzijn, dat wij telkens weer mogen ervaren hoezeer wij U nodig hebben, hoezeer wij andere mensen nodig hebben om zelf goede mensen te worden.

Vader, wij zijn hier samengekomen om Jezus Christus te gedenken, Uw Zoon.

Hij is in onze wereld gekomen om ons een Broeder te zijn, om ons de boodschap te brengen die zin en toekomst geeft aan ons leven.

Omdat wij in Hem geloven zingen wij nu met alle engelen en heiligen:

**HEILIG-HEILIG-HEILIG DE
HEER DE GOD DER HEMELSE
MACHTEN.**

**VOL ZIJN HEMEL EN AARDE VAN
UW HEERLIJKHEID.**

HOSANNA IN DEN HOGE.

**GEZEGEND HIJ DIE KOMT IN DE
NAAM DES HEREN.**

HOSANNA IN DEN HOGE.

GOD ONZE VADER

WIJ DANKEN U VOOR JEZUS

UW ZOON ONZE BROEDER

GIJ HEBT HEM AAN ONS

GEGEVEN OM ONS TE TONEN,

HOEZEER GIJ VAN ONS HOUDT:

WIJ MOGEN U VADER NOEMEN

EN VRIEND ZIJN VOOR ELKAAR

HIJ GEEFT ONS NIEUWE HOOP

OP EEN WERELD VAN LIEFDE

EN VREDE

Op de avond voor zijn lijden en dood, heeft Hij brood genomen, Hij heeft zijn ogen opgeslagen naar U, God,

zijn Almachtige Vader, Hij heeft het brood gezegend en gebroken.

Hij gaf het aan zijn leerlingen met de woorden: neemt en eet hiervan gij allen, want dit is mijn lichaam dat aan U gegeven wordt.

Daarna nam hij de beker met wijn,
Hij dankte zijn Vader nogmaals
en reikte de beker aan zijn vrienden:
Neemt en drinkt allen hieruit,
want dit is mijn bloed dat voor u
en voor alle mensen wordt gegeven
tot vergeving van de zonden.
Blijft dit doen om Mij te gedenken.

HEER JEZUS, WIJ VERKONDIGEN
UW DOOD, EN WIJ BELJDEN
TOT GIJ WEDERKEERT
DAT GIJ VERREZEN ZIJT.

GOEDE VADER,
WIJ BIEDEN U HET DANKOFFER
AAN VAN HEM DIE VAN U EN
VAN ONS HEEFT GEHOUDEN
TOT HET UITERSTE.
SAMEN BELEVEN WIJ NU
OPNIEUW DAT JEZUS EEN DER
ONZEN WERD,
DAT HIJ LIJDEN EN DOOD
HEEFT VOORGELEEFD,
DAT HIJ ALS VERREZEN HEER
ONDER ONS BLIJFT
EN ONS NIEUWE MOED EN
VREUGDE SCHENKT.
VOL VERTROUWEN ZIEN WIJ UIT
NAAR HET LEVEN ZONDER
EINDE.

Naar het voorbeeld van Maria,
de apostelen en allen die ons voor-
gingen in het geloof, willen wij ook
leven voor U en bouwen aan een bete-
re wereld.

DAN KUNNEN WIJ, UW MENSEN
OPNIEUW GELOVEN IN UW EI-
GEN DROOM: EEN NIEUWE HE-
MEL, EEN NIEUWE AARDE,
WAAR HET GOED IS OM WONEN,
WAAR GEEN OORLOG EN HAAT
MEER ZIJN, MAAR VREDE EN
VRIENDSCHAP;
IN JEZUS'NAAM.

Wij vragen U:
zend ons de Geest van Jezus:
dat wij zijn boodschap van ganser
harte doorgeven aan allen die het
moeilijk hebben in deze wereld,
dat wij meewerken met hen die onze
herders en begeleiders zijn, onze paus
Johannes Paulus, onze bisschop God-
fried, dat wij groeien tot nieuwe
verbondenheid met uw kerk over heel
de wereld en in ons bisdom.

Door Hem en met Hem en in Hem zal
Uw naam geprezen zijn, Heer, onze
God, Almachtige Vader, in de eenheid
van de Heilige Geest, hier en nu
en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader
Communie
Lied

Als alle spiegels van de wereld

Mensen zien geen medemensen
geen burens en geen vrienden meer.
Omdat het glas waardoor ze kijken
met goud of zilver is besmeerd.

ALS ALLE SPIEGELS VAN DE
WERELD EENS OPEN VENSTERS
ZOULDEN ZIJN!

Dan zal je weer je burens groeten,
je vreugde delen en je brood.

Vrienden ga je weer ontmoeten,
je zal weer helpen in de nood.
Onrecht zal je diep ontroeren,
zwakken worden weer gehoord.
Een glimlach zal je terug ontroeren
Liefde wordt het sleutelwoord.
Mensen zien geen perspectieven,
geen uitzicht en geen toekomst meer,
omdat het glas waardoor ze kijken
met goud en zilver is besmeerd.

**ALS ALLE SPIEGELS VAN DE
WERELD EENS OPEN VENSTERS
ZOULDEN ZIJN!**

Dan zal je weer met sterren spreken,
het lied verstaan van zon en maan.
De regenboog wordt weer een teken,
een druppel water raakt je aan.
Dromen gaan opnieuw herleven,
horizonten worden klaar.
Je zal je volledig kunnen geven.
Onmogelijkheden worden waar.
Mensen zien geen vurige tongen
ze zien de Geest van God niet meer
omdat het glas waardoor ze kijken
met goud en zilver is besmeerd.

**ALS ALLE SPIEGELS VAN DE
WERELD EENS OPEN VENSTERS
ZOULDEN ZIJN!**

Dan zal Gods Geest je weer bezielen.
Je gaat opnieuw verwonderd staan.
Heel oprecht durf je weer knielen
en gans vernieuwd terug opstaan.
Dan ga je weer intens geloven,
stijg je uit boven de tijd,
als voor een tweede keer geboren
voel je een stukje eeuwigheid.

**ALS ALLE SPIEGELS VAN DE
WERELD EENS OPEN VENSTERS
ZOULDEN ZIJN!**

Slotgebed.

God, onze Vader, zozeer hebt Gij ons
liefgehad dat Gij Uw zoon hebt
gezonden en Hem hebt gegeven als
spijs en drank. Schenk ons Uw Heilige
Geest zodat wij elkaar van harte be-
minnen en vergeven.

Slotlied

Lieve Vrouw der Lage Landen.

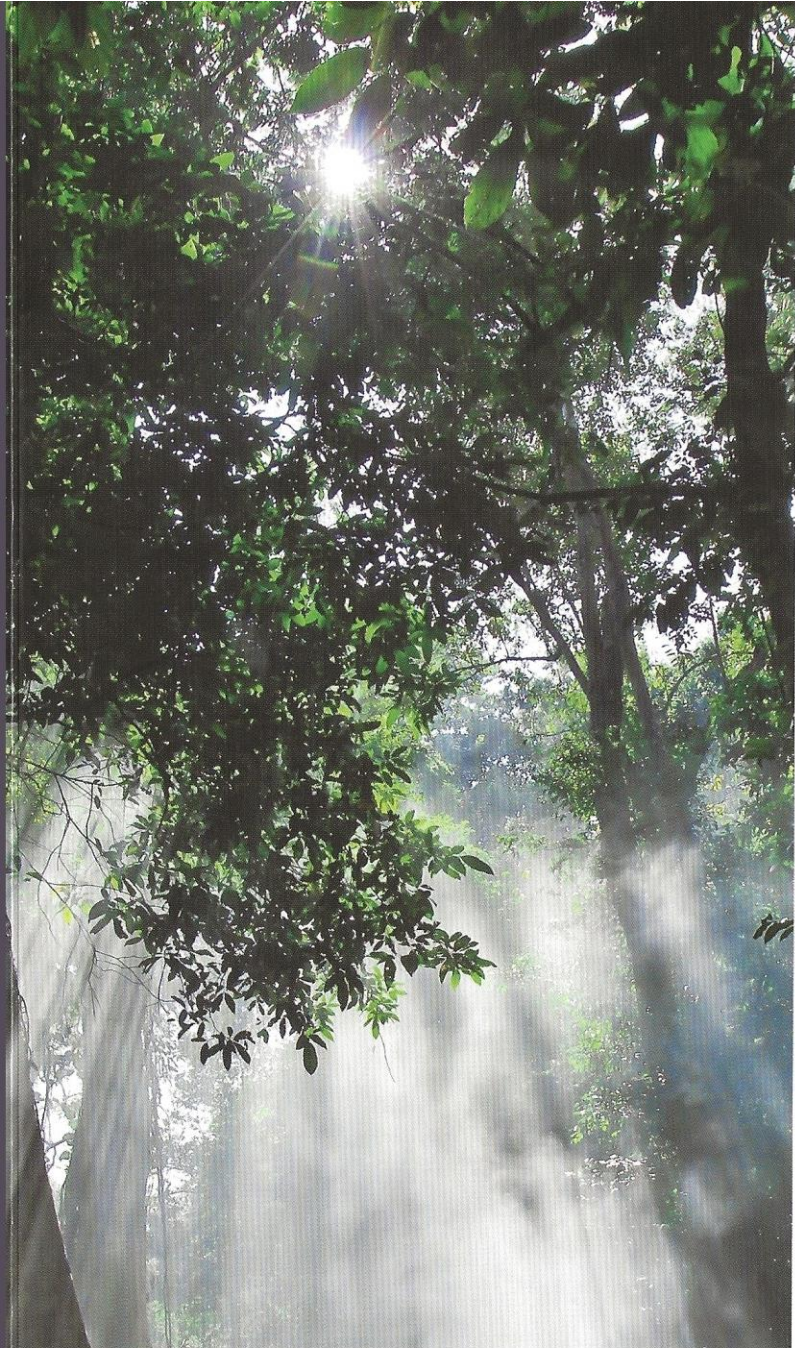
(tekst Clem De Ridder, melodie
Emiel Hullebroeck)

Hoge Vrouwe in de hemel, 's Heren
Moeder, reine Maagd,
hoor het volk der lage Landen dat U
needrig bijstand vraagt.
't Heeft aloude adelbrieven, van zijn
godsvrucht, deugd en eer,
wil zo smeken wij U, Vrouwe, voor ons
bidden bij de Heer:

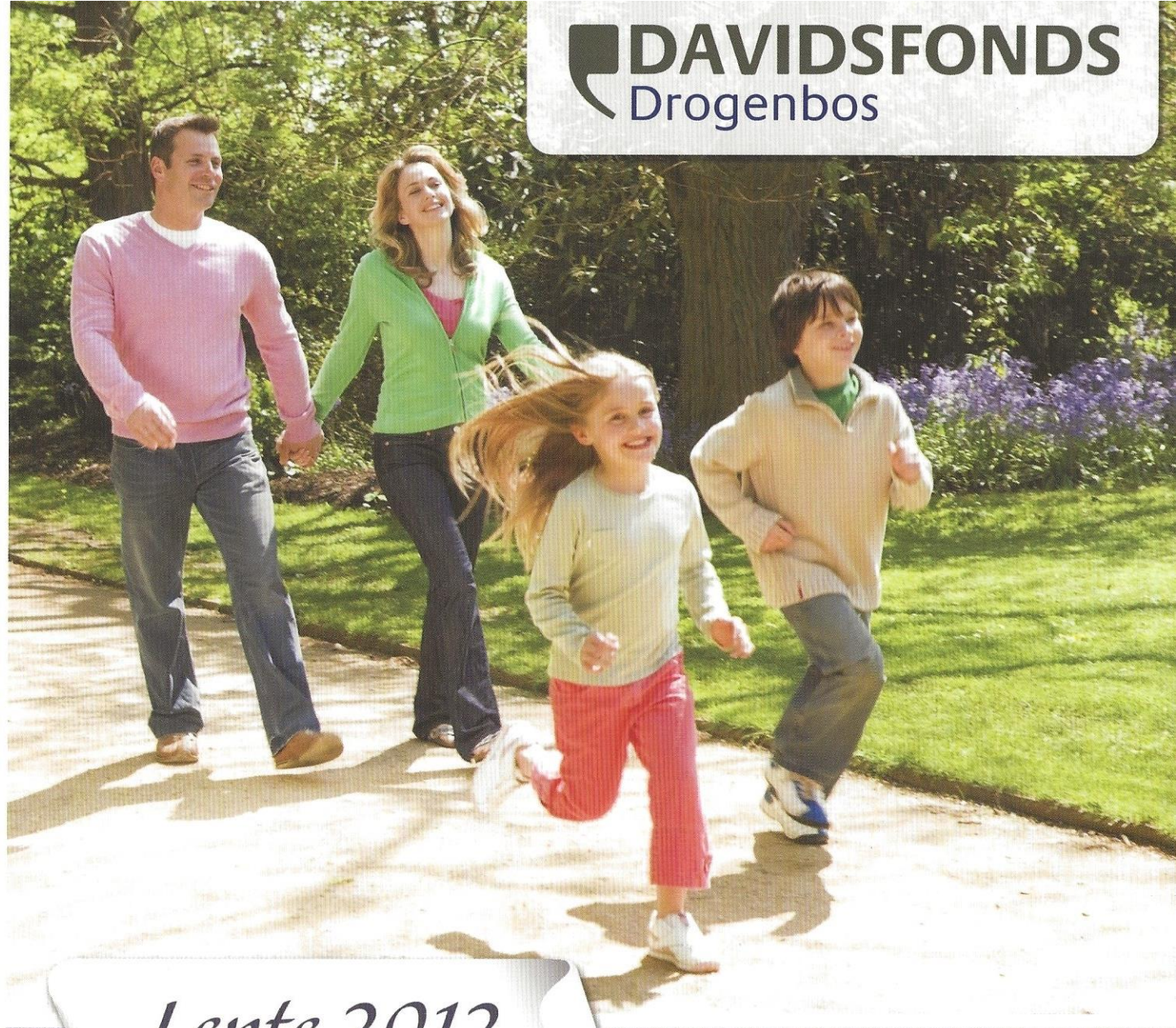
**LIEVE VROUWKE IN DE HEMEL,
DIE DER VLAMEN MOEDER ZIJT,
RED UW VOLK UIT DIEPE NO-
DEN, MAAK HET TOT DE DEUGD
BEREID.**

Lieve Vrouwke, zo was Vlaandren,
hoofs, eenvoudig en devoot,
christen van geloof en zeden bleef het
in zijn hoogste nood.
't Bouwd' U tempels en kapellen, van
de zee tot in de hei,
't schilderd' U in pracht van kleuren,
't zong U liedren in de Mei.

**LIEVE VROUWKE IN DE HEMEL,
DIE DER VLAMEN MOEDER ZIJT,
RED UW VOLK UIT DIEPE NO-
DEN, MAAK HET TOT DE DEUGD
BEREID.**

DAVIDSFONDS
cultuur beleef je samen

DAVIDSFONDS
Drogenbos

Lente 2012

Litteraire wandeling door Drogenbos

 DE MUSE	4
 HOEVE DE BOECK	6
 KAASKRABBER	8
 ZENNE	10
 KERKHOF	12
 KERK	14
 GEMEENTEHUIS	16
 KASTEEL VAN CALMEYN	18
 KAPEL MARIE COLLARTSTRAAT	20
 NEDERLANDSTALIGE SCHOOL	22
 KLOOSTER & FRANSTALIGE SCHOOL	24
 MUSEUM	26

Onder het motto 'cultuur naar mensen brengen, mensen naar cultuur brengen' dacht het bestuur van het Davidsfonds Drogenbos: laat ons niet altijd mooie dingen ergens bezoeken, maar laat mooie dingen naar ons komen.

We spelen dus op eigen terrein, een thuismatch zoals men dat in sporttermen zegt.

Het is ook een knipoog naar alle Drogenbossenaren. Wij willen aantonen dat onze gemeente ook heel wat troeven heeft om te ontdekken.

De literaire wandeling gaat langs 12 locaties in Drogenbos waar gedichten geplaatst werden. Vanuit gemeenschapscentrum de Muse leidt een aangeduide wandeling (zie verder) de mensen naar deze plaatsen waar zij telkens twee gedichten kunnen lezen die verband houden met de plek waar ze werden geplaatst

Deze gedichten vindt u verder in dit boekje samen met nuttige informatie. De informatie hebben wij met de hulp van de heemkundige kring "Sicca Silva Droogenbosch" verzameld.

Op elke locatie ligt een boek met op de linkerzijde een gedicht in het Nederlands dat aanleunt bij de locatie en op de rechterzijde een anderstalig gedicht rond hetzelfde thema. Zo zijn er twaalf gedichten geselecteerd in twaalf verschillende talen om onze openheid aan te tonen naar alle inwoners van onze gemeente ongeacht hun herkomst of moedertaal.

Om onszelf en de kunst een beetje te relativiseren, hebben wij keuzes gemaakt gaande van grote dichters zoals Guido Gezelle tot eenvoudige kindergedichtjes van onbekenden. De tekst moest aanspreken en tonen dat poëzie mooi kan zijn, dat literair niet gelijk staat aan elitair. Iedereen moet kunnen genieten van poëzie. Wij willen aantonen dat Drogenbos toch ook iets te bieden heeft in alle eenvoud. En soms vind je wel iets verrassends: dit kan gaan van een dubbele bodem tot een verrassende tekst op een verrassende plaats. Kom kijken en ontdek het zelf!

Wij wensen jullie een fijne wandeling toe en geniet ervan!

Het bestuur van het Davidsfonds Drogenbos.

Myriam, Hilde, Paula, David, Géry, Theo en André.

De Muse is het gemeenschapscentrum van Drogenbos sedert juni 2007 en is één van de zes gemeenschapscentra in de faciliteitengemeenten. Samen met de Lijsterbes in Kraainem, De Moelie in Linkebeek, De Boesdaelhoeve in Sint-Genesius-Rode, de Zandloper in Wemmel en de Kam in Wezembeek-Oppem wordt het beheerd door de vzw de Rand.

De Muse is gevestigd in het gebouw dat oorspronkelijk werd bestemd om te dienen als conciërgewoning voor het Felix De Boeckmuseum.

De Muse is het steunpunt voor de Nederlandstalige verenigingen in Drogenbos. Zij kunnen er terecht voor vergaderingen en logistieke steun bij het organiseren van activiteiten, en voor alle noden die verenigingen kunnen ondervinden. De onthaalmedewerkster is Patricia Motten, bij wie iedereen steeds welkom is. Ook anderstaligen zijn welkom in de Muse waar onder andere lessen Nederlands voor anderstaligen worden gegeven. Deze lessen worden aangevuld door "Café Combine" een formule waar anderstaligen kunnen converseren op hun niveau met Nederlandstaligen en andere anderstaligen.

GC De Muse

DE MUZE

*Wanneer ik 's avonds wacht of zij zal komen,
Dan hangt het leven, lijkt het, aan een draad.
Wat maal ik nog om roem, jeugd, vrijheidsdromen
Als zij met haar schalmei daar voor mij staat.*

*Daar is ze. Met haar sluier teruggeslagen,
Kijkt ze mij aan met onverholen blik.
'Was jij het die aan Dante' zal ik vragen
'De Hel dicteerde?' 'Ja, is 't antwoord. 'Ik'.*

ANNA ACHMATOVA

COME PIOMBO

*Ma quanto, come piombo,
Queste ore son fevi !
Non vedo fiamma
Capace di darmi calore !
Non vedo fiore
Che sbocci per me !
Vedo soltanto nebbia !
Sento soltanto l'umidità della notte !
Sfocata mi sbircia una luna,
Che più non vedo d'argento,
Da quando,
Hai seppellito il tuo amore per me*

AUTEUR ONBEKEND

Maar zoals lood, zijn deze uren zwaar : De mens en zijn verdriet.

Hoeve De Boeck is de ouderlijke woning van kunstschilder Felix De Boeck. Hij werd in deze hoeve geboren in 1898 en hij leefde er tot zijn 97 jaar. Hij sliep nog in het bed waarin hij geboren werd en voelde dit aan als een sterk staaltje van continuïteit, wat hij zeer belangrijk vond. Nadat hij de hoeve van zijn ouders had overgenomen maakte hij op de zolder zijn atelier. Felix was gedurende zijn ganse leven in de week boer om den brode, bijgestaan door zijn trouwe knecht "Polleke" en tijdens het weekend was hij schilder wat zijn roeping was.

Tot de dood van Felix in 1995 bleef de hoeve het mekka waar kunstenaars van alle slag elkaar troffen en waar nieuwe ideeën binnenstroomden. Dagelijks kwamen bewonderaars, vrienden en kunstenaars op het erf.

In 1876 werd de hoeve gekocht en verbouwd in opdracht van Jacob Van Breetwater. Het wagenhuis en de stallen dateren van 1892. Jacob Van Breetwater was de grootvader van Felix langs moederszijde. Via erfenis kwam de hoeve in het bezit van Felix. Achter de hoeve ligt een grote boomgaard van 1,3 ha. Op een gedeelte hiervan dat Felix schonk aan de Vlaamse Gemeenschap is het museum gebouwd.

De hoeve werd in 1994 beschermd als monument. Tevens werd de onmiddellijke omgeving van de hoeve beschermd als dorpsgezicht. Een grote restauratie wordt uitgevoerd.

Hoeve De Boeck

BALLADE VAN DEN BOER

*Er stonden drie kruisen op Golgotha,
Maar de boer hij ploegde voort.
Magdalena, Maria, Veronica,
Maar de boer, hij ploegde voort.
En toen zijn akker ten einde was,
Toen keerde de boer zijn ploeg
En hij knielde naast zijn ploeg in het gras,
En de boer, hij werd verhoord.*

*En wie is beter dan een boer,
Die van de wereld hoort,
En hij ploegde niet, wat er al geschiedt
Op dezen akker voort.
Zo menig een lei den ploegstaart om,
En deed het werk niet voort,
Maar de leeuwerik zong hetzelfde lied,
En de boer hij ploegde voort.*

WEREMEUS BUNING

AANRAKING VAN DIE DOOD

*Net raaklings oor my hare het gestryk
Die wind van Sy vleuelslag, en Sy skaduwee
Was koelte rondom my; ek kon nie kyk
Of Hy vernitiging of lewe gee,
Ek kon geen laaste, dapper woorde vind;
Ek 't net gebuig, en om my was 'n wand
Van vrees, tot ek kon luister, glad verblind,
Hoe Hy ver weggeruis het oor die land.
Laar toe die vrees gewaai het van my oë,
Het alles nuut gestaan, van vreemde smart
Deuraar en diep verbind deur alle tyd;
Groot liefde was in my, en mededoë,
En wete van die duistre in ons hart,
Want alles was deurweek van sterflikheid.*

N.P. VAN WYK LOUW

Het beeldje werd ingehuldigd op 13 september 1998 naar aanleiding van het tweehonderdjarig bestaan van Drogenbos.

Geert De Sutter is de ontwerper van het beeld. Het ontstond naar aanleiding van een stripverhaal, de Zilveren Lepel, dat werd getekend op initiatief en vraag van het Komitee der Randgemeenten. Michel Heyvaert maakte van de tekening een beeld in brons op vraag van de gemeente.

"De kaaskrabber" is de figuratieve voorstelling van de bijnaam die de inwoners van Drogenbos en voormalige kaashandelaars kregen. Tot het einde van het Ancien Regime bestond er te Drogenbos slechts beperkte landbouw; de voornaamste bezigheid bestond uit veeteelt, vooral gericht op schapen in de talrijke aanwezige beemden. Zo ontstond hier een belangrijke kaas- en boterhandel die zijn afzetmarkt vond in het aangrenzende Brussel.

Kaaskrabber

DE CARROSERIEMAKER

*Ik maak autocarrosseries,
Dat doe ik mooi en precies :
Twee vinnen achter, één sierstuk voor,
Met de uitlaat onderdoor,
En als ik heel de wagen – leeg
Van passagiers en dingen – weeg
Dan weegt hij honderd kilo meer
Dan in de dagen van weleer;
Men kan hem opknappen,
Men kan hem oplappen,
Men kan hem lakken, er deuken uitslaan;
Toch moet hij eens breken,
Door al zijn gebreken;
Daar helpt geen lieve moederen aan.*

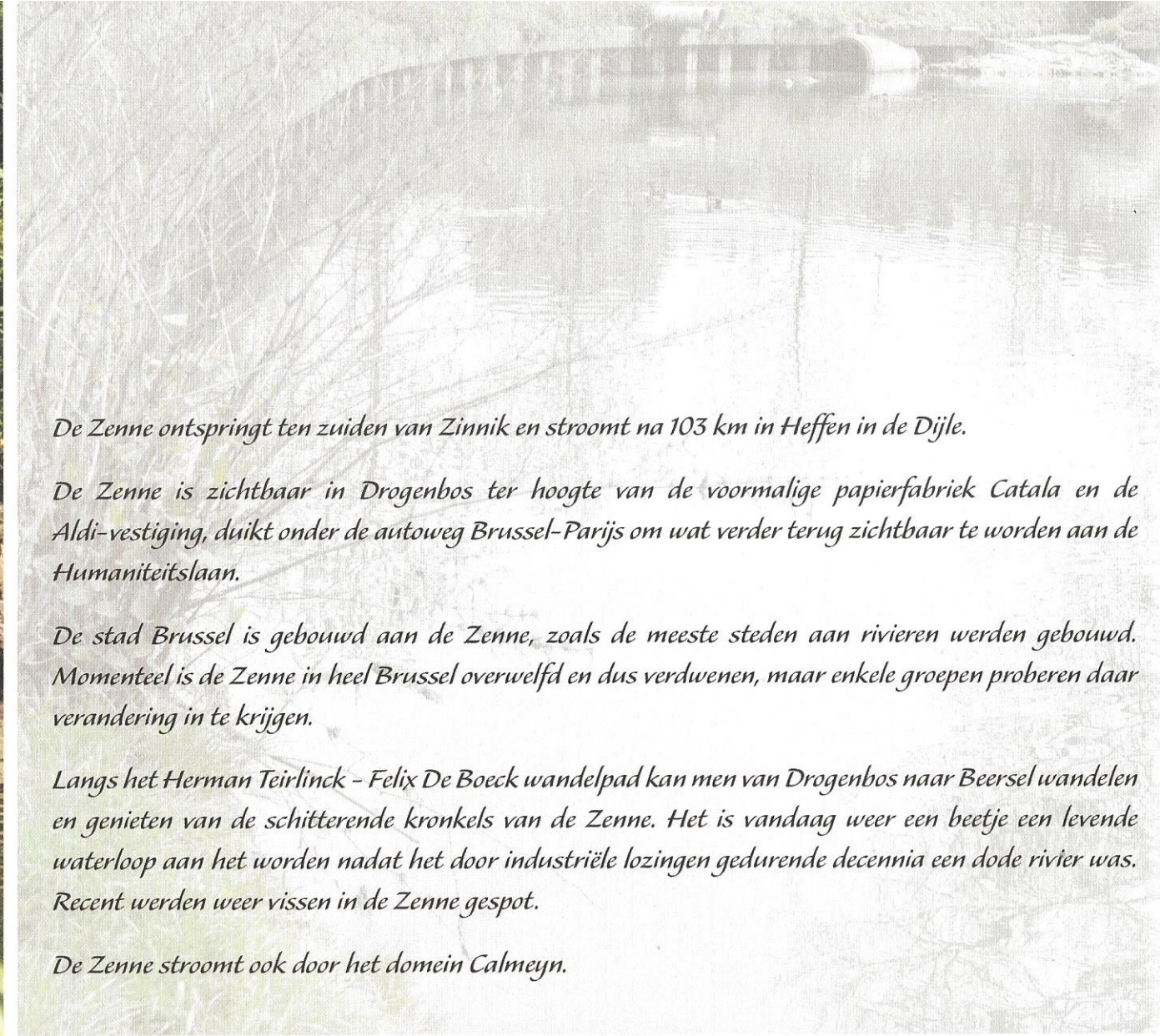
JACQUES WATERMAN

DU BIST EIN WAHRE FREUND

*Du bist ein wahre freund
Du bist da immer für mich
Auf dir kann ich rechnen
Du macht mir immer frohlich
Du bist ein wahre freund
Bringt sonneschein nag regen
Freunde sowie dir
Kommst du mahr felten gegen*

AUTEUR ONBEKEND

Je bent een echte vriend, je bent er steeds voor mij: De mens en het materiële.

De Zenne ontspringt ten zuiden van Zinnik en stroomt na 103 km in Heffen in de Dijle.

De Zenne is zichtbaar in Drogenbos ter hoogte van de voormalige papierfabriek Catala en de Aldi-vestiging, duikt onder de autoweg Brussel-Parijs om wat verder terug zichtbaar te worden aan de Humaniteitslaan.

De stad Brussel is gebouwd aan de Zenne, zoals de meeste steden aan rivieren werden gebouwd. Momenteel is de Zenne in heel Brussel overwelfd en dus verdwenen, maar enkele groepen proberen daar verandering in te krijgen.

Langs het Herman Teirlinck - Felix De Boeck wandelpad kan men van Drogenbos naar Beersel wandelen en genieten van de schitterende kronkels van de Zenne. Het is vandaag weer een beetje een levende waterloop aan het worden nadat het door industriële lozingen gedurende decennia een dode rivier was. Recent werden weer vissen in de Zenne gespot.

De Zenne stroomt ook door het domein Calmeyn.

De Zenne

O, ZENNE DAARBUITEN

O, Zenne !

Mijn schone, lieve Zenne

Die lachend mijn hartje nu kust.

Zoete stroom mijner jeugd

Zo vol glippende vreugd

Die 't spelende wicht hebt gesust.

O, droom !

Mijn frisse jongelingsstroom,

Die kronkelend vloeit voor mijn huis,

Zie wat weelde, wat pracht

In uw boezem nu lacht

Bij 't ruisen van 't harpegesuis.

FELIX DE BOECK

MA ZINNEKE

Ze noomen allemo main ondsje

e zinneke, voeil en degoetant.

Mo es da bisjke voeil langs boeite

vuil mense zaain et on den binnenkant.

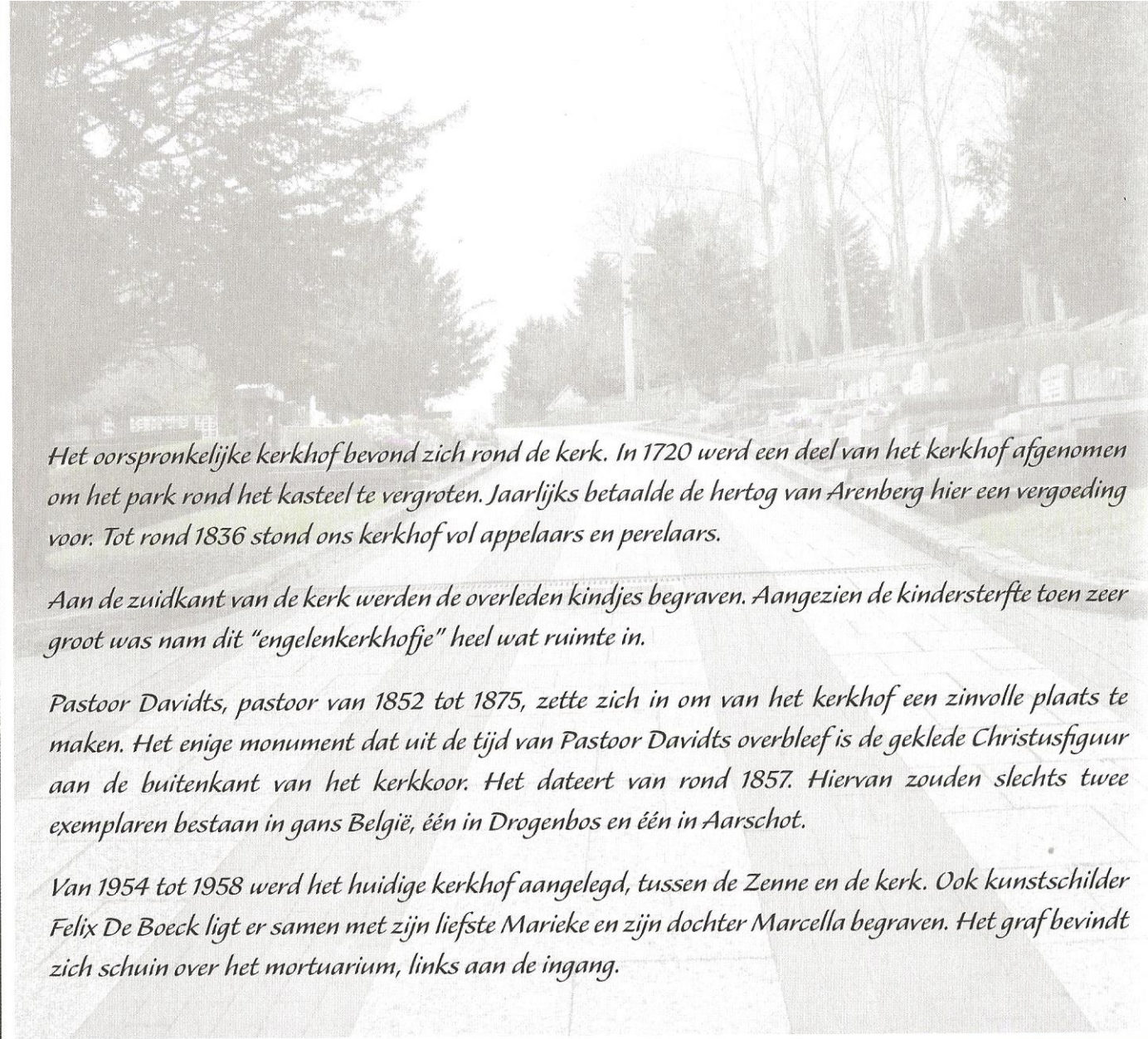
Ge muigt maine basterik beschimpe

dat 'm op strout geboure wid.

Mo vuile zuugezeide kristene

misse zaain duibraaf onnenet.

RENAAT GRASSIN

Het oorspronkelijke kerkhof bevond zich rond de kerk. In 1720 werd een deel van het kerkhof afgenomen om het park rond het kasteel te vergroten. Jaarlijks betaalde de hertog van Arenberg hier een vergoeding voor. Tot rond 1836 stond ons kerkhof vol appelaars en perelaars.

Aan de zuidkant van de kerk werden de overleden kindjes begraven. Aangezien de kindersterfte toen zeer groot was nam dit "engelenkerkhofje" heel wat ruimte in.

Pastoor Davidts, pastoor van 1852 tot 1875, zette zich in om van het kerkhof een zinvolle plaats te maken. Het enige monument dat uit de tijd van Pastoor Davidts overbleef is de geklede Christusfiguur aan de buitenkant van het kerkkoor. Het dateert van rond 1857. Hiervan zouden slechts twee exemplaren bestaan in gans België, één in Drogenbos en één in Aarschot.

Van 1954 tot 1958 werd het huidige kerkhof aangelegd, tussen de Zenne en de kerk. Ook kunstschilder Felix De Boeck ligt er samen met zijn liefste Marieke en zijn dochter Marcella begraven. Het graf bevindt zich schuin over het mortuarium, links aan de ingang.

Kerkhof

DE TUINMAN EN DE DOOD

Een Perzisch Edelman :

*Van morgen ijlt mijn tuinman, wit van schrik,
Mijn woning in : "Heer, Heer, één ogenblik!*

*Ginds, in de rooshof, snoeide ik loot na loot,
Toen keek ik achter mij. Daar stond de Dood.*

*Ik schrok, en haastte mij langs de andere kant,
Maar zag nog juist de dreiging van zijn hand.*

*Meester, uw paard, en laat mij spoorlags gaan,
Voor de avond nog bereik ik Ispahaan.*

*Van middag (lang reeds was hij heengespoed)
Heb ik in 't cederpark de Dood ontmoet*

*"Waarom", zo vraag ik, want hij wacht en zwijgt,
"Hebt gij van morgen vroeg mijn knecht gedreigd?"*

*Glimlachend antwoordt hij : "Geen dreiging was 't,
Waarvoor uw tuinman vlood. Ik was verrast,*

*Toen 'k 's morgens hier nog stil aan 't werk zag staan
Die 'k 's avonds halen moest in Ishaphaan"*

P.N. VAN EYCK

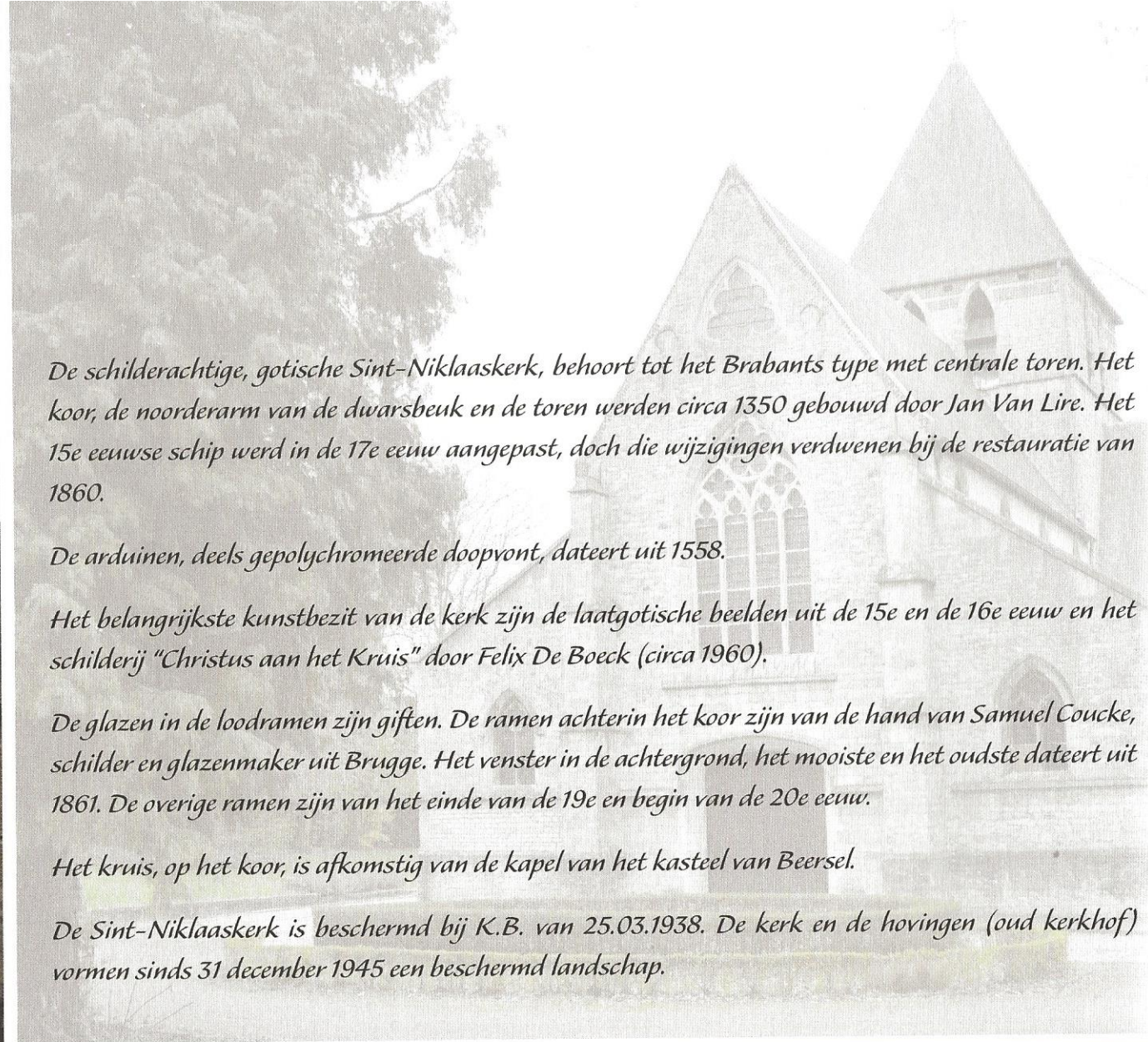
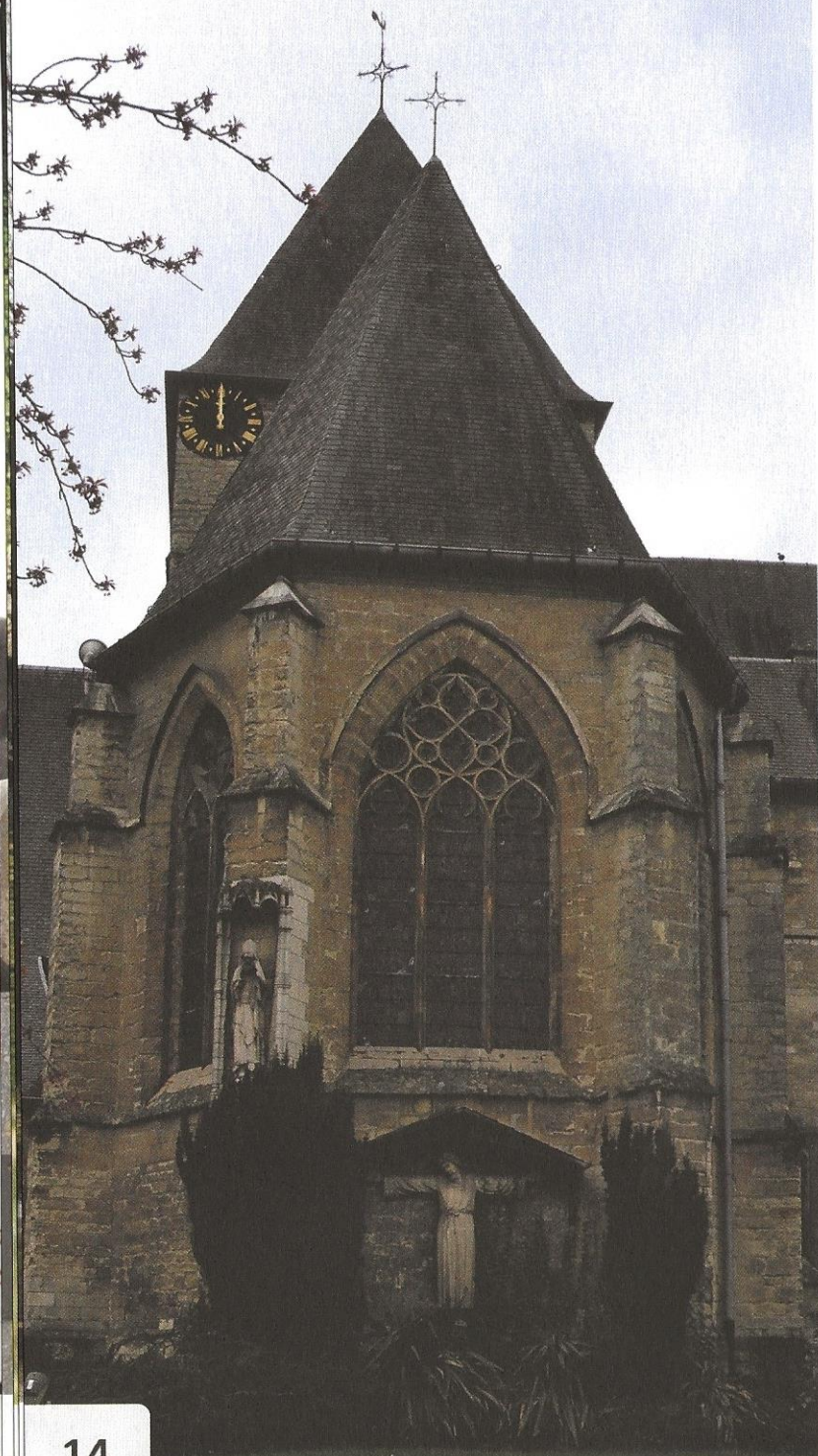
CANTO 1 – OS LUDICADAS

*As armas e os barões assinaldados,
Que da ocidental Praia Lusitana,
Por mares nunca de antes navegados,
Passaram ainda além da Taprobana,
Em perigos e guerras esforçados,
Mais do que prometia a força humana,
E entre gente remota edificaram
Novo Reino, que tanto sublimaram*

2

*E também as memórias gloriosas
Daqueles Reis, que foram dilatando
A Fé, o Império, e as terras viciosas
De Africa e de Asia andaram devastando ;
E aqueles, que por obras valerosas
Se vão da lei da morte libertando ;
Cantando espalharei por toda parte,
Se a tanto me ajudar o engenho e arte*

VASCO DA GAMMA

De schilderachtige, gotische Sint-Niklaaskerk, behoort tot het Brabants type met centrale toren. Het koor, de noorderarm van de dwarsbeuk en de toren werden circa 1350 gebouwd door Jan Van Lire. Het 15e eeuwse schip werd in de 17e eeuw aangepast, doch die wijzigingen verdwenen bij de restauratie van 1860.

De arduinen, deels gepolychromeerde doopvont, dateert uit 1558.

Het belangrijkste kunstbezit van de kerk zijn de laatgotische beelden uit de 15e en de 16e eeuw en het schilderij "Christus aan het Kruis" door Felix De Boeck (circa 1960).

De glazen in de loodramen zijn giften. De ramen achterin het koor zijn van de hand van Samuel Coucke, schilder en glazenmaker uit Brugge. Het venster in de achtergrond, het mooiste en het oudste dateert uit 1861. De overige ramen zijn van het einde van de 19e en begin van de 20e eeuw.

Het kruis, op het koor, is afkomstig van de kapel van het kasteel van Beersel.

De Sint-Niklaaskerk is beschermd bij K.B. van 25.03.1938. De kerk en de hovingen (oud kerkhof) vormen sinds 31 december 1945 een beschermd landschap.

Kerk

DE TWEE TORENKLOKKEN

*Twee kerktorenklokken slaan nā elkander
Daar ze anders tēgen elkaar in zouden slaan.
Ze zijn verdraagzaam als twee ware christenen
En juist daarom breekt de vraag zich baan
Waarom niet ook de volkeren na elkander
In plaats van tegen elkander slaan.
Ze kunnen toch veiliger hun woede uiten
Als ze tot vóór of nā elkaar slaan besluiten.
Maar tjā.... Kleine voorbeeldjes van verstand
Veranderden nog nooit iets aan
het grote gekkenspel van volk en land.*

CHRISTIAN MORGENSTERN

PATER NOSTER

*Pater noster,
Qui es in caelis,
Sanctificetur nomen tuum.
Adveniat regnum tuum.
Fiat voluntas tua, sicut in caelo et in terra.
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie,
Et dimitte nobis debita nostra,
Sicut et nos dimittimus debitoribus nostris.
Et ne nos inducas in tentationem:
Sed libera nos a malo.
Quia tuum est regnum,
Et potestas,
Et gloria in saecula.
Amen*

JEZUS CHRISTUS

In 1969 werd het "oud kasteeltje" daterend uit de 17e en 18e eeuw gerestaureerd en ingericht als gemeentehuis.

Oorspronkelijk had het kasteeltje de functie van kasteelhoeve van de Heren van Drogenbos. Tijdens de 18e eeuw werd het bewoond door de rentmeester van de familie d'Arenberg, de toenmalige eigenaar. Tot rond 1930 woonde er nog een conciërgeboswachter, wat niet belette dat het totaal verviel. De voorgevel is beschermd bij KB van 6 november 1961. De gerestaureerde aanhorigheden dateren uit de eerste helft van de 19e eeuw.

Van 1913 tot 1969 bevond het gemeentehuis zich in het vroegere "pensionnat Saint Joseph". Dit gebouw stond op de plaats waar nu KBC is gevestigd.

Vroeger bevond zich op de zolder van het gemeentehuis een zeer intiem museum met zowat zestig topwerken van Felix De Boeck. Tot het nieuwe museum zijn deuren opende was deze zolder een juweeltje waar menig een de kans had om niet alleen de werken, maar ook Felix zelf te leren kennen. Hij maakte er immers een erezaak van om steeds op het einde van een schitterende rondleiding van Jan De Kever een groet te brengen aan de bezoekers en met hen een babbeltje te slaan. Het waren fantastische en onvergetelijke momenten.

Gemeentehuis

WONINGFONDS

*Ik sticht voor U een Woningfonds,
Mijn dochters en mijn zonen,
Opdat Gij, stoere trots van ons,
Eens in uw droom zoudt wonen.*

*En met dit fonds, mijn kindren al,
Die ligt in 't zand te spelen,
Bouwt gij, op heuvelen zonder tal,
Ontelbare luchtkastelen.*

*Daar woont en lacht en zingt gij koen
In ruil wil ik slechts vragen :
Stort op mijn postcheck soms een zoen
Voor in mijn oude dagen.*

GASTON DURNEZ

Het eerste kasteel werd rond 1720 gebouwd op het grasperk voor het huidige kasteel door Vrouwe Maria Hendrika de Caretto y Grana, de weduwe van Hertog Philip-Karel-Frans van Arenberg. Het was een prachtig kasteel en de weg van de kerk van Beersel naar de kerk van Drogenbos moest er toen voor wijken.

Maar in 1744, na het overlijden van de hertogin lieten de erfgenamen alles ten gronde afbreken en alles wat waarde had naar Edingen overbrengen.

Het huidige kasteel werd in de jaren 1852 – 1853 voor de familie Rey opgetrokken. Het werd gebouwd in Italiaanse stijl naar een ontwerp van de bekende bouwmeester Jan-Pieter Cluysenaer, een Noord-Nederlander van geboorte. Het witte kasteel steekt heel hoog boven zijn omgeving uit tussen stoere eiken en forse beuken.

Het domein heeft een vijver en is zeer uitgestrekt. De Zenne loopt door het domein. Langs de voorzijde, waar zich nu de grasperken bevinden, waren voorheen twee vijvers.

Het kasteel is eigendom van de familie Calmeyn, en een broer en zus van oud-burgemeester Jean, bewonen het nog.

Kasteel van Calmeyn

KASTEEL

*Vandaag ga ik naar een kasteel.
Het komt uit een andere eeuw.
Er bevindt zich een historie.
Dat lijkt wel en mysterie.
De wind hoor je er waaien.
En vogels vanuit de toren kraaien.
Deuren die er kraken
Water doet er waken.
De stilte die er is.
Bevangen door duisternis.*

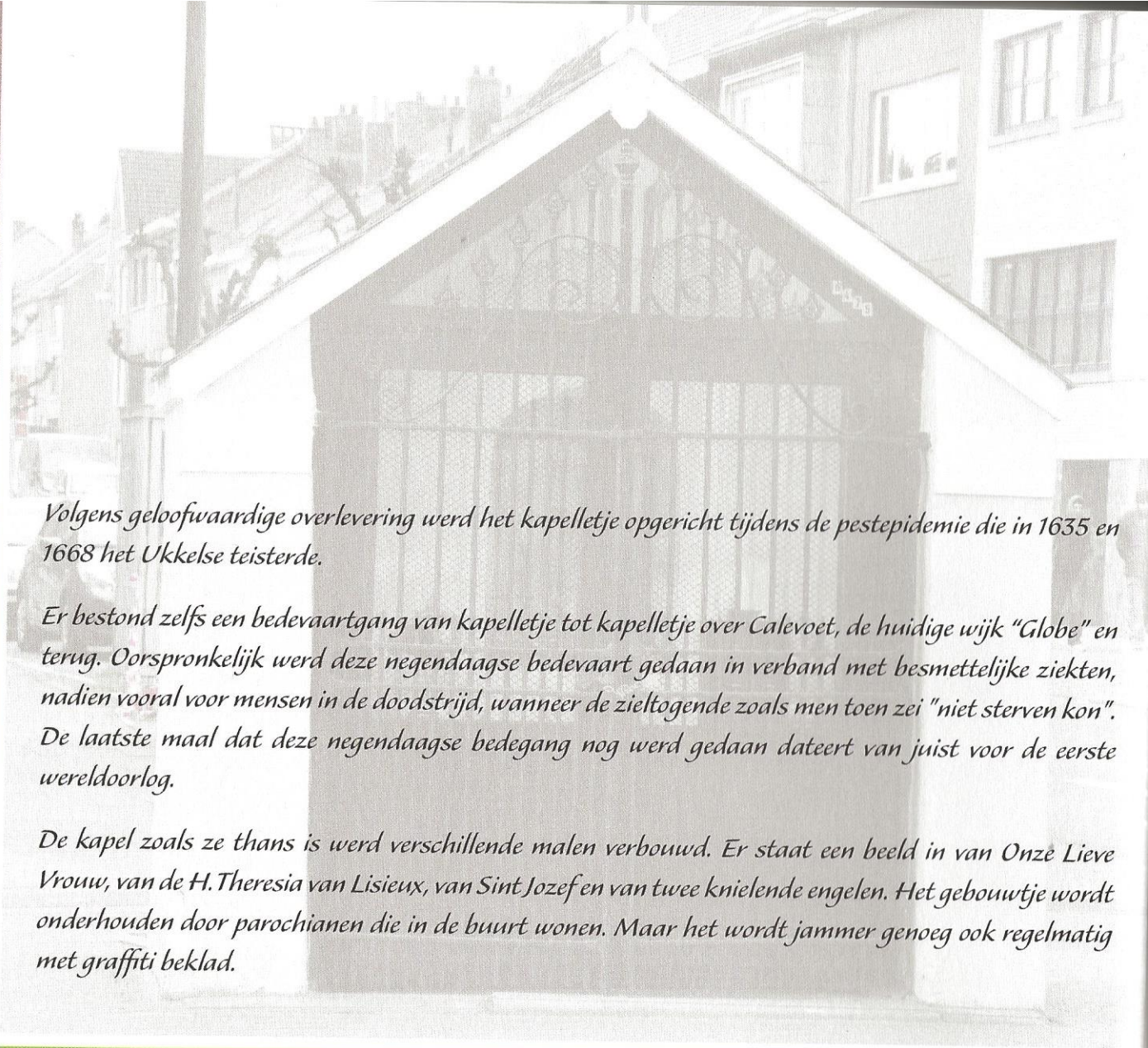
MOONGIRL

THE CASTLE-BUILDER

*A gentle boy, with soft and silken locks
A dreamy boy, with brown and tender eyes,
A castle-builder, with his wooden blocks,
And towers that touch imaginary skies.
A fearless rider on his father's knee,
An eager listener unto stories told
At the Round Table of the nursery,
Of heroes and adventures manifold.
There will be other towers for thee to build;
There will be other steeds for thee to ride;
There will be other legends, and all filled
With greater marvels and more glorified.
Build on, and make thy castles high and fair,
Rising and reaching upward to the skies;
Listen to voices in the upper air,
Nor lose thy simple faith in mysteries.*

HENRY WADSWORTH LONGFELLOW

Een kasteel-bouwer, met zijn houten blokken: De mens als luchtkasteelbouwer.

Volgens geloofwaardige overlevering werd het kapelletje opgericht tijdens de pestepidemie die in 1635 en 1668 het Ukkelse teisterde.

Er bestond zelfs een bedevaartgang van kapelletje tot kapelletje over Calevoet, de huidige wijk "Globe" en terug. Oorspronkelijk werd deze negendaagse bedevaart gedaan in verband met besmettelijke ziekten, nadien vooral voor mensen in de doodstrijd, wanneer de zieltogende zoals men toen zei "niet sterven kon". De laatste maal dat deze negendaagse bedegang nog werd gedaan dateert van juist voor de eerste wereldoorlog.

De kapel zoals ze thans is werd verschillende malen verbouwd. Er staat een beeld in van Onze Lieve Vrouw, van de H. Theresia van Lisieux, van Sint Jozef en van twee knielende engelen. Het gebouwtje wordt onderhouden door parochianen die in de buurt wonen. Maar het wordt jammer genoeg ook regelmatig met graffiti beklad.

ONZE LIEVE VROUWKE

*Lief Vrouwke, ik kom niet om te bidden,
Maar om een poos bij U te zijn,
Ik heb U niets te geven,
Niets te vragen, deze dag.
Ik bezit alleen de grote vreugde
Dat ik U bekijken mag.*

*Lief Vrouwke, ik kom niet om te spreken,
Maar een poos bij U te zijn,
Ik heb U niet te zeggen,
Niets te vragen, deze dag.
Bewaar voor mij de grote vreugde
Dat ik bij U blijven mag.*

*Lief Vrouwke, ik kom niet om te zingen,
Maar om een poos bij U te zijn,
Ik heb U niets te zeggen,
Niets te vragen, deze dag.
Ik denk dan aan de grote vreugde
Dat 'k U Moeder noemen mag.*

PAUL CLAUDEL

EN LA CAPILLA BLANCA

*En la capilla Blanca
De un pueblo provincano
Muy junto a un arroyelo de cristal,
Me hincaban a rezar
Tus manos.
Tus manos que encendian
Mi corazón de niño
Y al pie de un Santro Cristo,
Las aguas del cariño
Me dabas de beber*

HECTOR MARCÓ

In 1806 geeft "maire" Dammeville bij testament opdracht een "Franstalige" school op te richten in Drogenbos. De school werd "Institut Isabelle" genoemd en was gelegen in een gebouw op de "Droogenbossche kassei" naast de huidige Nederlandstalige school.

In 1901 werd een nieuwe gemeenteschool gebouwd (de huidige Nederlandstalige school). De gedenkplaat met de namen van het toenmalige gemeentebestuur staan in een grote arduinsteen gegraveerd op de zijmuur van de school. Het werd de gemeentelijke lagere school van Drogenbos. De kleuters konden er niet terecht, zij werden naar de zusterschool op de Grote Baan naast het klooster gestuurd. Er was wel een vierde graad zodat veel jongens er tot hun veertiende jaar konden schoollopen om daarna aan het werk te gaan.

Vanaf 1902 konden de leerlingen (jongens) gebruik maken van de gebouwen.

De klassen waren ingericht met moderne schuifborden en praktische schoolbanken met twee zitplaatsen en rugleuning. Er waren in totaal 2 klassen en het zou tot 1912 duren vooraleer een derde klas werd bijgebouwd.

In het begin van de jaren 1970 werd de school de gemengde Nederlandstalige school van de gemeente. De naam luidt momenteel: de Wonderwijzer. De meisjesschool werd omgevormd tot Franstalige school.

Nederlandstalige school

KINDERGEDICHT

*Was ik maar een hond
Dan kan ik heerlijk luieren
En van tijd tot tijd
Gaat mijn baasje met mij kuieren*

*En ben ik het luieren beu
Dan ga ik gewoon spelen
Zomaar heel alleen
Ik zou mij nooit vervelen*

*Ik krijg dan ook een been
Ben ik dan heel blij mee
Kan ik lekker kluiven
En ben dan heel tevree*

*Maar helaas ben ik maar een mens
En eigenlijk is dat nog niet maf
Want wil ik even een hondje zijn
Dan zeg ik gewoon "waf waf"*

AUTEUR ONBEKEND

ILIAS

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἶωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἔξ οὔ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

HOMEROS

Op 14 mei 1864 zijn de zusters van de Heilige Harten uit Virginal in Drogenbos aangekomen om er een school op te richten. Het initiatief ging uit van pastoor Davidts en werd financieel ondersteund door de Heer Joseph Henri Rey, een linnenfabrikant.

Het klooster werd gebouwd op de eigendom van de familie Keyaert.

In 1896 had een eerste uitbreiding van de Vrije Meisjesschool plaats. In 1923 werd een eerste verdieping op het bestaande gebouw opgetrokken.

Een eeuw lang hebben een dertigtal kloosterzusters van de gemeenschap hun beste krachten gewijd aan de opvoeding van de jeugd. De kleuterschool was gemengd en de lagere school was een meisjesschool. De meisjes konden er hun lager onderwijs voltooien en dan onder leiding van Zuster Mathilde steno en dactylografie leren, met ook een sterke nadruk op de Franse taal zodat deze meisjes als zij op zestienjarige leeftijd hun getuigschrift haalden zeer gegeerd waren op de burelen in vele bedrijven in de omgeving.

In het begin van de jaren 1970 werden de school een gemengde Franstalige gemeenteschool.

In 2009 gingen de laatste twee Zusters (Maria-Regina en Marie-Paule) terug naar het moederklooster in Virginal. Het klooster wordt nu verbouwd.

Klooster & Franse school

ER IS MEER

*Er is meer,
Meer,
Dan mijn ogen kunnen zien.
Er is meer
Meer,
Dan mijn oren kunnen horen.*

*Er is meer dat ik niet kan verklaren.
Dat leek op iets dat ik niet kan omschrijven.
Voelde het, zonder het aan te raken.
Iets zo geweldigs, dat ik heb mogen ervaren.*

*Er is meer.
Meer,
Dan ik voelen kan.
Er is meer.
Meer,
Dan mijn neus ruiken kan.*

*Er is meer.
Zoveel meer.*

AUTEUR ONBEKEND

DOMINIQUE

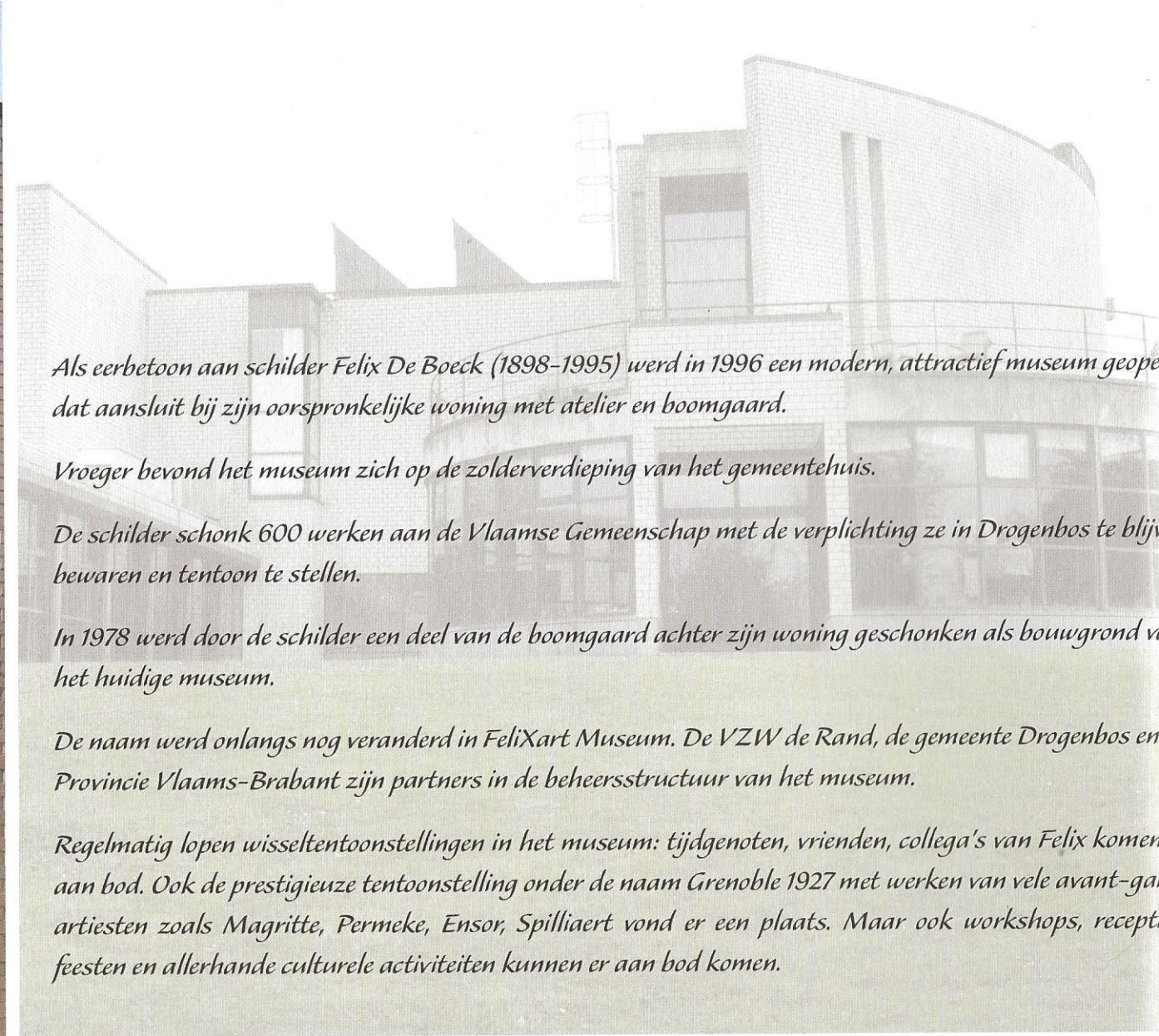
*Dominique, nique, nique
S'en allait tout simplement,
Routier, pauvre et chantant
En tous chemins, en tous lieux,
Il ne parle que du Bon Dieu,
Il ne parle que du Bon Dieu*

*A l'époque où Jean Sans Terre,
d'Angleterre était le roi
Dominique notre père,
combattit les Albigeois.*

*Certain jour un hérétique,
par des ronces le conduit
Mais notre Père Dominique,
par sa joie le convertit*

SŒUR SOURIRE

Dominique ging gewoon op weg, arm en zingend : De mens als missionaris

Als eerbetoon aan schilder Felix De Boeck (1898-1995) werd in 1996 een modern, attractief museum geopend dat aansluit bij zijn oorspronkelijke woning met atelier en boomgaard.

Vroeger bevond het museum zich op de zolderverdieping van het gemeentehuis.

De schilder schonk 600 werken aan de Vlaamse Gemeenschap met de verplichting ze in Drogenbos te blijven bewaren en tentoon te stellen.

In 1978 werd door de schilder een deel van de boomgaard achter zijn woning geschonken als bouwgrond voor het huidige museum.

De naam werd onlangs nog veranderd in FeliXart Museum. De VZW de Rand, de gemeente Drogenbos en Provincie Vlaams-Brabant zijn partners in de beheersstructuur van het museum.

Regelmatig lopen wisseltentoonstellingen in het museum: tijdgenoten, vrienden, collega's van Felix komen aan bod. Ook de prestigieuze tentoonstelling onder de naam Grenoble 1927 met werken van vele avant-garde-artisten zoals Magritte, Permeke, Ensor, Spilliaert vond er een plaats. Maar ook workshops, recepties, feesten en allerlei culturele activiteiten kunnen er aan bod komen.

Museum

WEET GIJ WAAR DE WIND

"Numquid nosti semitas nubium?"

Kent gij dan de wegen van de wolken ?

Weet gij waar de wind geboren,

Waar de dauw geboren wordt ?

Weet gij kunstig op te sporen

Wat hierbij, hierboven is ?

Weet gij wat de sterren zijn, en

Wat de zon, de mane ? Wat

In de bergen, in de mijnen

Ligt en in de zee bevat ?

Weet gij iets klaar uit te leggen

Van 't geen me u vragen kan ?

Antwoordt dan en wilt mij zeggen :

Dichten... wat is dichten dan ?

GUIDO GEZELLE

MORTANTA FOLIO

Lante falanta

Flava foli'

Takte baraktas

En agoni' ;

Kaj la emajla

Flava mort-farb'

^sminkos la ringang

Piedon de l'arb'.

WILLIAM AULD

Wegbeschrijving van de literaire wandeling door Drogenbos:

We starten aan de Muse (1), Kuikenstraat 4 en gaan dan door de tuin van het Felix De Boeckmuseum naar zijn hoeve (2) om zo verder te gaan door de groentetuin naar de Grote Baan.

Van hieruit gaan we rechts naar de rotonde, waar we de Kaaskrabber (3) zien die midden op het verhoogde deel van deze rotonde staat. We keren terug op onze stappen tot aan de Zenne (4) aan onze rechterhand. We volgen de Grote Baan tot aan de verkeerslichten en slaan dan rechts af het s' Herenstraatje in. Op het einde van deze straat komen we aan het kerkhof (5). Van het kerkhof gaan we door naar de voorzijde van de kerk (6). Doordraaien we rechts de Grote Baan in tot aan het Gemeentehuis (7), 30 meter verder op de rechtse kant.

We volgen nu de tramsporen tot aan het kasteel (8) en volgen daarna terug de Grote Baan tot de tweede straat rechts. Daar zien we de kapel van de Marie Collartstraat (9) op de hoek.

Vervolgens gaan we verder rechtdoor tot de eerste straat links, de Beersellaan. Na 150 meter draaien we links de Driekoningenstraat in en wandelen deze straat door tot aan de Steenweg op Drogenbos. We gaan naar links om 50 meter verder voor de Wonderwijzer (10), de gemeentelijke Nederlandstalige basisschool te stoppen.

We gaan 50 meter terug en we blijven de Driekoningenstraat volgen tot de eerste straat links, de Brouwerijstraat waar we dan schuin rechts afslaan naar de Grote Baan. 100 meter verder op de linkerkant zien we het oud klooster en de Franstalige School (11).

Dan slaan we de eerste straat aan de verkeerslichten rechts in, de Sterstraat om aan de rotonde de tweede straat te nemen. Zo komen we opnieuw aan het Felixart Museum (12) waar we onze wandeling afronden.

Bij het afsluiten van een project past een woord van dank.

Met het risico iemand te vergeten, wil ik mijn dank uitdrukken voor de velen die geholpen hebben bij het realiseren van dit project. Vooreerst onze materiële sponsors, Davidsfonds nationaal, de Vlaamse Rand met steun van de Vlaamse overheid, vzw de Rand, de provincie Vlaams-Brabant en het gemeentebestuur van Drogenbos. Zonder hun hulp hadden we dit project niet kunnen waar maken.

Dank ook aan de vele vrienden die veel energie en tijd hebben gestoken in het selecteren, vertalen, uittikken, herlezen, verbeteren, mailen en telefoneren. Ook het plaatsen van borden en het uitdenken van het fixatiesysteem was een zware opdracht. De enthousiaste samenwerking van verschillende mensen maakte de realisatie van dit project mogelijk en niet in het minst dank zij de zeer goede samenwerking van ons plaatselijk bestuur.

Aan allen zeg ik van ganser harte: dank u! Het was aangenaam samen aan dit mooie project te kunnen werken.

Myriam Govers, voorzitter.

oudstalige school

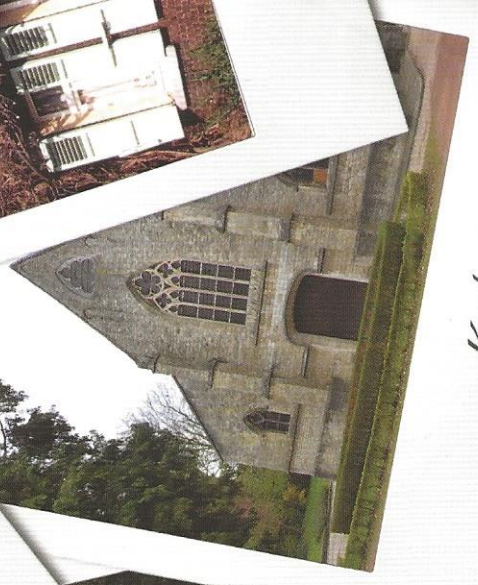
Hoewe De Boer

Klooster

De Zenne

Kerk

Kerkhof

Kaaskrabber

GC De Muse

Gemeentehuis

Kapel M...

Kasteel van Calmeyn